Lietas arhīva Nr. 1A-0077-18/2
ECLI:LV:RPPT:2018:0921.1A68007718.2.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā,
2018.gada 21.septembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties /pers. A/, viņa aizstāvim zvērinātam advokātam Raivo Klotiņam un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim /pers. B/,
izskatot atklātā tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 26.marta lēmumu Nr.472,

**konstatēja:**

2017.gada 01.decembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas vecākais inspektors Edgars Brakovskis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG061433 par to, ka 2017.gada 22.maijā plkst.17.29 Rīgā /pers.A/ vadīja transportlīdzekli PEUGEOT 407, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Kalpaka bulvāri no Kr.Valdemāra ielas puses Elizabetes ielas virzienā, un pie nama Antonijas ielā 2 nedeva ceļu velosipēda vadītājai /pers. E/, kura šķērsoja brauktuvi pa neregulējamu gājēju pāreju, kā rezultātā uzbrauca velosipēdistei, kura guva miesas (bojājumus).

Norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta 2015.gada 02.jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (tālāk tekstā arī- CSN)145.punkts.

Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (tālāk tekstā arī-LAPK) 149.$^{6}$ panta otrās daļas un 149.$^{13}$ panta pirmās daļas.

Par pārkāpumu /pers. A/ uzlikts naudas sods 50 *euro*.

/pers. A/ pārsūdzēja lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā norādīts, ka lēmums pieņemts pretēji LAPK 243.pantā noteiktajam par pierādījumiem un pierādīšanu administratīvā pārkāpuma lietā, jo administratīvā pārkāpuma protokolā nav fiksēti nekādi pierādījumi par to, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, un tādi neatrodas arī lietas materiālos.

Fotouzņēmums nav pierādījums, jo tajā nav redzams notikumā iesaistītais transportlīdzeklis un arī velosipēds.

Lieciniece/pers. F/ savā papildus paskaidrojumā norāda, ka sadursmi nav redzējusi, bet ir dzirdējusi troksni. Lieciniece paskaidrojumā izteikusi pieņēmumus. Lieciniece raksta par notikumiem plkst. 17.25, bet viņš saukts pie atbildības par plkst. 17.29 izdarītu pārkāpumu. Turklāt paskaidrojumā nav norādīts tā sastādīšanas datums. Uzskata, ka /pers. F/ papildus paskaidrojums nav attiecināms pierādījums.

/pers. F/ paskaidrojumu parakstījusi arī /pers. H/, kas ir pamats apšaubīt, kura persona ir sniegusi šo paskaidrojumu. Arī šajā paskaidrojumā ir minēts par /pers. F/ pirms negadījuma veiktām darbībām. Uzskata, ka /pers. F/ paskaidrojums nav attiecināms pierādījums.

/pers. H/ paskaidrojums ir sniegts par citu notikumu- kas notika plkst.17.25, viņa nav redzējusi sadursmi, līdz ar to viņas paskaidrojums nav attiecināms pierādījums.

/pers. E/ (*/pers. E/*) paskaidrojumā norādīts, ka notikums bijis plkst.17.20, tas ir, pirms negadījuma. Lieciniece nenorāda, kura automašīna ietriekusies viņas vadītajā velosipēdā, līdz ar to nav skaidrs, par kādu automašīnu un vadītāju ir sniegts paskaidrojums. Liecinieces norāde uz ātrumu ir viņas personīgais uzskats, ko nepastiprina citi lietas materiāli.

/pers. E/ e-pasta vēstule ir nepieļaujams pierādījums, jo nav elektroniski parakstīta.

Pieņemot lēmumu, nav ņemti vērā viņa iesniegtie divi paskaidrojumi, par to, ka pēc tam, kad viņš palaida divas sievietes, kuras šķērsoja gājēju pāreju, vairāk neviena ceļu satiksmes dalībnieka, kurš vēlētos šķērsot gājēju pāreju, nebija. Konkrētajā brīdī bija nepietiekamas redzamības apstākļi, jo abās pretējās braukšanas joslās bija sastājušies transportlīdzekļi, tai skaitā, uz gājēju pārejas. Kad viņš, pārliecinājies par satiksmes drošību, uzsāka braukšanu, no kreisās puses lielā ātrumā viņam tuvojās velosipēdiste. Viņš bremzēja, bet no sadursmes neizdevās izvairīties. Velosipēdiste iebrauca automašīnas kreisajos sānos, nodarot bojājumus. Pēc sadursmes auto nobrauca vēl31 apmēram 10 m līdz pilnībā apstājās.

Velosipēdiste pārkāpa CSN 202.punkta prasības, jo nesamazināja braukšanas ātrumu pirms brauktuves šķērsošanas un neapturēja to.

Lēmums pieņemts, neizlemjot viņa rakstisko lūgumu par autotehniskās ekspertīzes veikšanu, tādējādi pieļaujot būtisku procesuālo pārkāpumu.

Atbildība par CSN pārkāpšanu ir paredzēta LAPK 149.$^{13}$ panta pirmajā daļā nevis 149.$^{6}$ panta otrajā daļā. LAPK 149.$^{13}$ pants neparedz transportlīdzekļa vadītāja pienākumus tādā gadījumā, ja neregulējamu gājēju pāreju šķērso braucoša velosipēda vadītājs. Savukārt viņš kā vadītājs nav pārkāpis LAPK 149.$^{6}$ pantu, jo atradās kustībā un tad viņa auto ietriecās velosipēdiste.

Uzskata, ka nav pārkāpis CSN 145.punktu, jo rīkojās atbilstoši tā prasībām.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pretēji LAPK 248.panta pirmās daļas prasībām, jo pārkāpuma būtība norādīta nepilnīgi, līdz ar to protokols nesatur visus obligātos rekvizītus.

Norāda, ka lēmumā ir norādīts atbildību pastiprinošs apstāklis, kāds lietā nav konstatēts.

Lūdz atcelt pārsūdzēto lēmumu un izbeigt lietvedību lietā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 26.marta lēmumu Nr.472 sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka lietā apkopoti pierādījumi, pamatojoties uz kuriem tika pieņemts pārsūdzētais lēmums.

/pers. A/ paskaidrojumā, ko sniedza notikuma vietā, norādīja, ka vadīja transportlīdzekli pa O.Kalpaka bulvāri no Kr.Valdemāra ielas puses Elizabetes ielas virzienā un bija apstājies, lai dotu ceļu divām meitenēm, kuras šķērsoja brauktuvi pa gājēju pāreju. Turpinot ceļu, viņš negaidīti ieraudzījis no kreisās puses tuvojošos velosipēdisti, kura šķērsoja brauktuvi pa gājēju pāreju, un uztriecās viņa auto.

Papildus paskaidrojumā /pers. A/ norādīja, ka notikušajā vainojama velosipēdiste, kura nebija pārliecinājusies par brauktuves šķērsošanas drošību.

Velosipēdiste nevarēja pilnvērtīgi izvērtēt situāciju uz brauktuves, jo pretējā virzienā bija izveidojies sastrēgums, un viņa nepārredzēja situāciju uz brauktuves kreisajā pusē. Lūdz nozīmēt autotehnisko ekspertīzi lietas apstākļu noskaidrošanai.

/pers. E/ paskaidrojumā, ko sniedza notikuma vietā, norādīja, ka vadīja velosipēdu un viņai bija nepieciešams šķērsot brauktuvi. Šķērsojot brauktuvi, viņa pārvietojās ar nelielu ātrumu (5-7 km/h). Tajā brīdī viņai abās pusēs bija transportlīdzekļi. Atrodoties uz brauktuves, viņai negaidīti no labās puses uztriecās auto, kas, nobraucot nelielu ceļa posmu, apstājās.

Papildus paskaidrojumā /pers. E/ norādīja, ka auto brauca ar samērā lielu kustības ātrumu.

/pers. F/ paskaidrojumā, ko sniedza notikuma vietā, norādīja, ka gājusi kopā ar /pers. H/ pāri gājēju pārejai virzienā uz Kronvalda parku. Viņām pretī braukusi velosipēdiste. Pēc samainīšanās ar velosipēdisti izdzirdēja savdabīgu troksni un, pagriežoties, ieraudzīja, ka velosipēdiste guļ uz brauktuves, tālāk stāv auto.

Papildus paskaidrojumā /pers. F/ norādīja, ka velosipēdiste pārvietojās ar nelielu ātrumu. Sadursmes brīdi neredzēja. Ar velosipēdisti samainījās, kad viņa – /pers. F/ – bija šķērsojusi ¾ brauktuves. Virzienā uz centru bija sastrēgums, taču uz gājēju pārejas transportlīdzekļi nestāvēja. Viņas ieskatā pretējā virzienā braucošajiem gājēju pāreja bija slikti pārskatāma.

/pers. H/ savā paskaidrojumā norādīja, ka pirms gājēju pārejas šķērsošanas viņai un /pers. F/ ceļu deva pelēka automašīna. Šķērsojot gandrīz pilnībā brauktuvi, izdzirdēja troksni, pēc kā pagriezās un konstatēja, ka auto ir notriecis velosipēdisti.

Iestāde secinājusi, ka ceļu satiksmes negadījums notika uz O.Kalpaka bulvāra uz apzīmētas gājēju pārejas iepretī namam Antonijas ielā 2. Ceļu satiksmes negadījums notika brīdī, kad sadūrās automobilis PEUGEOT 407,kas brauca Elizabetes ielas virzienā, bet velosipēdiste šķērsoja brauktuvi pa šo gājēju pāreju virzienā no Kronvalda paraka uz Antonijas ielu. Notikuma vietā ir četras braukšanas joslas, pa divām katrā braukšanas virzienā.

No pierādījumiem secināts, ka virzienā uz centru bija izveidojies sastrēgums. Novērtējot /pers.F/ un /pers. H/ paskaidrojumus, iestāde atzinusi, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis devis viņām ceļu un iespēju šķērsot gājēju pāreju. Pēc tam, kad liecinieces atradušās uz brauktuves sastrēguma pusē, viņas dzirdējušas transportlīdzekļu sadursmei raksturīgu troksni, kas atbilda patiesībai. /pers. F/ nepārprotami norāda, ka sadursme notika starp automašīnu PEUGEOT un velosipēdisti, kura lieciniecēm brauca pretī pa gājēju pāreju, kad viņas to šķērsoja.

Iestāde nav saskatījusi velosipēdistes darbībās CSN pārkāpumus, bet saskatījusi tādus /pers. A/ darbībās, jo viņš, vadot transportlīdzekli, nebija pievērsis pilnvērtīgu uzmanību situācijai uz brauktuves pirms šķērsot gājēju pāreju. Tā kā notikuma vietā bija apgrūtināta pārredzamība, vadītājam bija jāpievērš maksimāla uzmanība konkrētajam ceļa posmam un jāparedz, ka starp stāvošiem transportlīdzekļiem var izbraukt velosipēdists vai iznākt gājējs.

Iestāde secinājusi, ka /pers. A/ nav ievērojis CSN 145.punkta prasības, tāpēc pārsūdzētais lēmums atstāts negrozīts.

Tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par šo lēmumu.

Sūdzībā atkārtoti sākotnējās sūdzības argumenti un norādīts, ka iestāde uz šiem argumentiem nav atbildējusi. Papildus norāda, ka nav saņemts videoieraksts par notikumu no Krievijas vēstniecības, līdz ar to iestāde pārkāpusi LAPK 286.panta pirmās daļas nosacījumus, jo lēmums pieņemts, nesaņemot pieprasītos materiālus. Norāda, ka lēmumā nepamatoti velosipēdiste pielīdzināta gājējam, jo nav izdarīta atsauce uz konkrētu CSN punktu. Tā kā lietā ir pretrunīgas ziņas par velosipēdistes ātrumu, uzskata, ka iestāde nepamatoti atzinusi, ka velosipēdistes darbībās nav saskatāmi CSN pārkāpumi.

Norāda, ka lēmumā nav vērtēti viņa argumenti par ekspertīzes noteikšanu un atbildību pastiprinošā apstākļa konstatēšanu.

/pers. A/ lūdz tiesu atcelt lēmumu un izbeigt lietu.

Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja. Papildus norādīja, ka LAPK 149.6 panta otrā daļa paredz atbildību par braukšanas joslu maiņu, kas nebija šajā situācijā. LAPK 149.13 panta pirmā daļa paredz atbildību par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju, vai neredzīgiem gājējiem, kas rāda signālu ar baltu spieķi, vai gājējiem, kuri iet uz tajā pašā braukšanas virzienā apzīmētā pieturā (ceļa vidū) apturētu tramvaju vai nāk no tā. Šajā lietā šādu apstākļu nav. LAPK nav paredzēta administratīvā atbildība par darbībām pret velosipēdistu.

Iestādes pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina un uzturēja lēmumā norādītos motīvus. Norādīja, ka velosipēdists ir pielīdzināms gājējam un sūdzības iesniedzējam bija jāievēro CSN 145.punkta prasības.

Lieciniece/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa kopā ar /pers. H/ gāja pa gājēju pāreju. Uz gājēju pārejas transportlīdzekļi neatradās, virzienā uz centru bija sastrēgums abās joslās. Kad bija šķērsojušas ¾ no brauktuves, ieraudzīja velosipēdisti kura lēni brauca (tādā pašā ātrumā, kā viņa gāja) pa diagonāli no parka puses pretējā virzienā. Sadursmi neredzēja. Kad paskatījās, redzēja, ka velosipēdiste guļ uz zemes. Viņas palīdzēja velosipēdistei.

Lieciniece/pers. h/ tiesas sēdē liecināja, ka uz gājēju pārejas atradās daudz cilvēku, virzienā uz pilsētas centru bija sastrēgums. Uz gājēju pārejas transportlīdzekļi neatradās. Kad pārgāja pāri trim joslām, izdzirdēja blīkšķi. Pirmo reizi velosipēdisti ieraudzīja, kad viņa gulēja uz zemes.

Tiesu debatēs /pers. A/ aizstāvis norādīja, ka iestādes izmantotie pierādījumi nav uz lietu attiecināmi, jo tiesā nopratinātās liecinieces sadursmi nav redzējušās. /pers. E/ epasta vēstule nav pieļaujams pierādījums, jo nav parakstīta. Protokolā nav norādīts, kad notika pārkāpums, norādīts ir izsaukuma laiks. Iestāde nevar pildīt eksperta funkcijas, eksperta vietā pasakot, ka ekspertīzi šajā lietā nevar veikt. LAPK panti, kas norādīti protokolā, neattiecas uz šo lietu, jo 149.[13] panta pirmā daļa attiecas uz gājējiem, bet 149.[6] panta otrā daļa attiecas uz braukšanas maiņas virziena pārkāpšanu. Pieļauj, ka ir likuma robs, bet velosipēdistu nevar pielīdzināt gājējam. Attiecībā uz CSN 145.punkta pārkāpumu norādīja, ka /pers. A/ nebija jāaptur transportlīdzeklis, jo viņam nebija iespējams redzēt velosipēdisti, kura starp citiem transportlīdzekļiem brauca pa diagonāli. Norādīja, ka CSN nav diferencēta vadītāja uzmanība, kā to lēmuma norādījusi iestāde. Lūdza izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Iestādes pārstāvis debatēs norādīja, ka pārkāpuma laiks ir norādīts aptuvenais. Liecinieces apstiprināja, ka viņas vēl nebija pārgājušas brauktuvei, kad redzēja velosipēdisti, līdz ar to velosipēdistei uz gājēju pārejas bija priekšroka.

Tiesnese, noklausījusies lietas dalībniekus un pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzība ir daļēji apmierināma.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesnese pievienojas iestādes lēmumā norādītajai motivācijai attiecībā par pierādījumu izvērtēšanu, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto iestādes motivāciju.

Tiesnese atzīst, ka tiesas sēdē ir apstiprinājušies iestādes izdarītie secinājumi par to, ka:

-ceļu satiksmes negadījums notika uz O.Kalpaka bulvāra uz apzīmētas gājēju pārejas, kas iet pāri četrām joslām, iepretī namam Antonijas ielā 2, laikā, kad virzienā uz centru divās joslās bija izveidojies sastrēgums,

-/pers. A/ vadītais transportlīdzeklis deva ceļu gājējām /pers. H/ un /pers. F/,

-vienlaicīgi ar šim gājējām uz gājēju pārejas atradās velosipēdiste, kura brauca pretējā virzienā,

-ceļu satiksmes negadījums notika brīdī, kad sadūrās /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis, kas brauca Elizabetes ielas virzienā, ar velosipēdisti, kura šķērsoja brauktuvi pa šo gājēju pāreju virzienā no Kronvalda parka uz Antonijas ielu.

Tiesnese norāda, ka šajā lietā nevērtēs velosipēdistes rīcības atbilstību CSN prasībām, jo tiesnesei jāvērtē, vai /pers. A/ darbībās ir administratīvā

pārkāpuma sastāvs.

CSN 145.punkts paredz, ka transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, kā arī velosipēdu vadītājiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai izbrauc uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.

No pierādījumiem, ko analizējusi iestāde, redzams, ka /pers. A/, pildot šī punkta prasības, bija apstājies, lai palaistu gājējas, taču nepalaida velosipēdisti, kaut gan šis punkts paredz transportlīdzekļa vadītāja pienākumu dot ceļu arī velosipēdistiem.

Lietā ir strīds, vai /pers. A/ varēja redzēt un redzēja velosipēdisti.

Novērtējusi pierādījumus, tiesnese secina, ka, ja gājēja /pers. F/ redzēja velosipēdisti šķērsojot brauktuvi, arī /pers. A/ bija iespējams viņu redzēt, sevišķi, ja brauktuvei ir četras kustības joslas. Tiesnese secina, ka sastrēguma dēļ bija slikta pārredzamība, taču citētais CSN punkts uzliek transportlīdzekļa vadītājam samazināt ātrumu vai apturēt transportlīdzekli pirms gājēju pārejas. Tā kā /pers. A/ pats norāda, ka pēc gājēju palaišanas viņš uzsācis kustību, kaut gan pierādīts, ka gājējas nebija vēl pilnībā šķērsojušas brauktuvi, ar šo viņa rīcību ir izslēgts fakts, ka viņš neieraudzīja velosipēdisti, kaut gan viņam tāda iespēja bija.

Līdz ar to tiesnese atzīst, ka viņš ir pārkāpis CSN 145.punkta prasības.

Tiesnese secina, ka /pers. A/ darbības ir kļūdaini kvalificētas pēc diviem LAPK pantiem-149.$^{6}$ panta otrās daļas un 149.$^{13}$ panta pirmās daļas.

LAPK 149.$^{6}$ panta otrā daļa paredz administratīvo atbildību par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka. Panta nosaukums ir "Braukšanas sākšanas un braukšanas virziena maiņas noteikumu pārkāpšana".

LAPK 149.$^{13}$ panta pirmā daļa paredz administratīvo atbildību par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju, vai neredzīgiem gājējiem, kas rāda signālu ar baltu spieķi, vai gājējiem, kuri iet uz tajā pašā braukšanas virzienā apzīmētā pieturā (ceļa vidū) apturētu tramvaju vai nāk no tā. Panta nosaukums ir "Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana pie gājēju pārejas un pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu apzīmētas pieturas".

Tiesnese secina, ka /pers. A/ darbībās ir tikai LAPK 149.$^{13}$ panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo minētais LAPK pants paredz atbildību par CSN pārkāpšanu pie gājēju pārejas, taču LAPK 149.$^{6}$ pants attiecas uz braukšanas sākšanas un braukšanas virziena maiņas noteikumu pārkāpšanu, kas šajā lietā nav konstatējams.

Ievērojot minēto, atzīstams, ka pastāv LAPK 239.panta 1.punktā paredzētais pamats (nav bijis notikuma) lietvedības izbeigšanai daļā pēc LAPK 149.6 panta otrās daļas.

Atbildot uz argumentu, ka nav precīzi konstatēts pārkāpuma laiks, tiesnese norāda, ka no pierādījumiem nav konstatējams precīzs laiks minūtē, kad noticis pārkāpums, taču, kā redzams no ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola, izsaukums uz notikumu bijis plkst. 17.29. Šāds pārkāpuma laiks pēc tam norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā. Tiesnese norāda, ka iestāde ir norādījusi vienīgo fiksēto laiku par šo notikumu. un tas nav uzskatāms par procesuālu pārkāpumu, pie tam tādu, kas izsauc pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

Atbildot uz argumentu, ka iestāde nav sagaidījusi videoierakstu no Krievijas vēstniecības un nav noteikusi autotehnisko ekspertīzi, tiesnese norāda, ka LAPK 243.panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā— iestādei.

Sekojoši- iestāde izvēlas pierādīšanas līdzekļus. Novērtējusi iestādes savāktos pierādījumus, tiesnese atzīst, ka no tiem ir iespējams izdarīt secinājumus par notikušo.

/pers. A/ ekspertīzē vēlējies noskaidrot, kāds ir bijis velosipēdistes braukšanas ātrums, vai viņai bija iespēja pārliecināties par ceļu satiksmes drošību, vai bija pietiekama redzamība, vai sadursmes brīdī velosipēds skāra transportlīdzekļa kreiso spārnu un spoguli, vai transportlīdzeklis un velosipēds sadursmes brīdī atradās uz gājēju pārejas, vai iespējama situācija, ka velosipēdiste neredzēja transportlīdzekli, vai velosipēdiste neatradās uz gājēju pārejas brīdi, kad viņš pārliecinājās par satiksmes drošību.

Tiesnese atzīst, ka atbildes uz šiem jautājumiem var rast lietas materiālos. Iestāde ir pareizi novērtējusi ceļu satiksmes negadījuma apstākļus un autotehniskās ekspertīzes nozīmēšanai šajā gadījumā nav nepieciešamības.

LAPK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Iestāde ir vērtējusi /pers. E/ paskaidrojumu, kas nosūtīts iestādei elektroniski.

Tiesnese piekrīt sūdzības iesniedzējam, ka šis paskaidrojums nevar tikt atzīts par pierādījumu lietā, jo tas nav parakstīts.

Attiecībā par pārējiem pierādījumiem, ko iestāde izmantojusi pierādīšanā, tiesnese nekonstatē procesuālus pārkāpumus to fiksēšanā.

Attiecībā uz faktu, ka iestāde ir pielīdzinājusi velosipēdisti gājējam, tiesnese norāda, ka LAPK 149.$^{13}$ pants paredz atbildību par CSN pārkāpšanu pie gājēju pārejas, bet velosipēdiste pārvietojās pa to. Ja arī panta dispozīcijā velosipēdisti nav uzskaitīti (tāpat kā nav uzskaitītas citas personas, kurām ir priekšrocības un kuras var pārvietoties pa gājēju pāreju, piemēram, invalīdi mehāniskās ierīcēs), pārkāpums ir noticis uz gājēju pārejas, tāpēc pārkāpums ir pareizi kvalificējams kā pārkāpums pie gājēju pārejas.

LAPK 149.$^{13}$ panta pirmās daļas sankcija paredz naudas sodu no piecpadsmit līdz septiņdesmit *euro*.

Sākotnēji par diviem LAPK pantu pārkāpumiem /pers. A/ tika piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā.

Ievērojot to, ka sodāmo darbību apjoms ir samazinājies, naudas sods ir samazināms.

LAPK 32.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, vērsts pret ceļu satiksmes drošību.

No lietas redzams, ka /pers. A/ strādā, apgādājamo viņam nav, ir administratīvi sodīts.

Atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar LAPK 33.pantu tiesnese nekonstatē.

Protokolā par saukšanu pie administratīvās atbildības norādīts, ka pastāv atbildību pastiprinošs apstāklis, kāds paredzēts LAPK 34.panta otrajā daļā - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Protokolā un pārsūdzētajā lēmumā nav dots izskaidrojums, kurš tieši no norādītajiem apstākļiem pastāv. Ievērojot minēto, tiesnese uzskata, ka norāde uz atbildību pastiprinoša apstākļa esamību ir nekonkrēta, līdz ar to tiesnese nekonstatē atbildību pastiprinošus apstākļus.

Novērtējusi LAPK 32.pantā izvirzītos kritērijus soda noteikšanā, tiesnese atzīst, ka taisnīgs un samērīgs naudas sods par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir naudas sods 35 *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$ pantu, tiesnese

**nosprieda:**

daļēji apmierināt /pers. A/ sūdzību.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 26.marta lēmumu Nr.472 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.$^{6}$ panta otrās daļas un šajā daļā izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 26.marta lēmumu Nr.472 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.$^{13}$ panta pirmās daļas, grozīt soda mēru un piemērot /pers. A/ naudas sodu 35 *euro*.

Spriedums pārsūdzams Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā -2018.gada 21.septembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese G.Sokolova